

NIEDOCZESNY (4) ai

niedoczesny (3), **niedocześnie** (1); niedoczesny *RejAp*, *RejZwierc* (2); niedocześnie *SkarŻyw*.

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz doczesny).

sg m L niedocześnie (1). ◊ *n A niedocześnie*(e) (1). ◊ *pl N subst niedocześnie*(e) (1). ◊ *L niedocześnie*nych (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Neograniczony pod względem czasowym, wieczny, nieprzemijający (w odniesieniu do Boga i życia wiecznego) (4) : *śtoycie mocno [...] przy onym nieomylnym á nie docześnie* Pánu *śwoim RejAp* 115.

Szereg: »wieczny a niedoczesny« (1): *RejZwierc* 167v *cf W przen: »niedocześnie skarby«.*

W przen (3) : *A káždy śthan ktory chce mieć wieczny śłup śwey pámięci/ niechże go wykuie s cnot/ [...] tedy to śłupy śą niedocześnie/ á nigdy śie obálić nie mogá/ y owłzem będą záváždy áż do śkończenia świátá śtały. RejZwierc* 52v.

Wyrażenie: »niedocześnie skarby, dobre mienie« (1:1): *á iuz tego pewien á íft [człowiek pobożny] o wiecznych á niedocześnie*nych *śkárbiech* *śwoich. RejZwierc* 167v; *ktory [Bóg] nas ze włzytkiey tey nędze wyrwie/ y vkaże nam niedocześnie* dobre mienie. *SkarŻyw* 532.

Synonim: wieczny.

Cf **DOCZESNY**